

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Itt nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsÁvel (alkotás?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a Ástyás, Ácsolt hajáskat, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a ÁvetkeÁ találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÁkinÁzÁ hajÁval is igen sok munka volt, ÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁs, valamint a kényv sok segÁtsÁget ad, Ájr Ámet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás ÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De Árt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnÁl Ás megtetszett a rajzocska is Ála, a Átikus ÁstyalÁjakkal Ás a francia lilimos dÁ-szÁ-tÁsekkel.

IsmÁt a Á kis tervezÁ programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁtsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapÁ kialakult a hajÁtest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁtottam az Áj bordÁizatot. TermÁszetesen sÁrÁbbre vettem, hogy kÁnnyebb legyen palÁnkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A ÁstyÁjkát is ÁtalakÁtottam a hajÁ mÁrete miatt, illetve a Átikus lÁjbazatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencÁs a helyzet, hogy ezekrÁl igen kevÁs, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott Ámi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁizatot 4 mm-es Átegelt lemezbÁl vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy mÁjkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, tÁrik, nehÁz a kemÁny ragasztÁs miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbsÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon féltem: a klinker palánkokozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az új klinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszekélyt csináltam, melyet befogtam a marógép satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a megfelelő vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni körbe a lámpákat. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez beártható.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az átvételt tartani, illetve a részek sem lehettek a palánkok köré, mert ezt már később nem lehet megmenni, így sziszecsiszolni. Itt meg van a terv az orrtárhoz!

Az ártól valóban szokás szerint bevettem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként a pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve előhajtottam a palánkokat a vastagabb részeknél (szinte csak ilyen volt!), illetve rögzítés után (3-5 perc) áztattam rögzítést el. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gölgalap volt, sokkal nehezebb volt szőpen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkokozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák között kis hasabokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasabok méreteit mutatják, néhány tizedmilliméter eltérést okoztak!

Az orrnál és a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásuk simább lesz. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-támnál.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasabokra 400-as durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével tábláimra álciszoltam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylapját tartóelemei és a fedélzettartó gerendavégek. A nagy kérdés, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkozás előtt arra jöttem rá, hogy sokat nehezebb a palánkozás, ha keréket, illetve illesztgetnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasabok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablont martam az oldalfalak összeállításához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

Ásszerasztva, pólva, lakkozva.

A bástyaik lábazatával jól elszáraztam, de ehhez az "egyszerű" hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gótikus boltokért rajongok, hát most megkaptam. A hajótolt boltok előre nehezen akarták felvenni a formát, egy párszor újraasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyaik pólva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végül látszódjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az apróságok egy része: kőtámfogók, csatló, árbockosár.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyák oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszeren kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszeren egy háromárbocos galleon után. A macskafejek kész-tése volt egy lassabb, mivel nem kár alakú, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsárca tarcsákjait és a csárkát, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kábelkötő a fedélzetnél névelve.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szára kábelből lett forrasztva. Itt már a festésre jár.

A vitorláján előzőleg sokáig meditáltam, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csárkára. A kábel festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kávéjanta a csárkára. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, előzőleg jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a vízszintes hiányoznak, majd a Mordaunt vízszintessel egyélt megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építésére, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajót szórakoztatónt.